

Fra vugge til arbejdsliv: Hvordan dit køn din opdragelse har banet vejen

Selvom ordene "kønnet socialisering" måske ikke ringer en klokke, er der stor sandsynlighed for, at de allerede har påvirket dit liv. I grove træk handler kønnet socialisering om, hvordan vi opdrager vores børn ud fra deres køn og de forestillinger, vi har om kønnet. Den måde vi opfører os på overfor dem, de værdier vi videregiver til dem – og selv hvilket legetøj vi giver dem i hænderne – er alt sammen med til at forme dem, så de kan leve op til de sociale forventninger, vi har til deres køn. Sagt med andre ord: piger skal lege med dukker, og drenge skal lege med byggeklodser – eller: kvinder skal være sygeplejersker og mænd skal være murere.

Studier viser, at socialiseringen starter, før barnet er født og følger det gennem hele opvæksten. Gravide mødre vil fx med større sandsynlighed omtale deres ufødte barn som 'energisk' og 'stærk', hvis de ved, at det bliver en dreng. Og når børnene er små, lærer de samfundets forventninger til deres køn at kende gennem det legetøj, vi giver dem i hænderne. Dukker til pigerne, som kan lære dem at udvise omsorg og empati. Biler og byggeklodser til drengene, der skal lære at arbejde med deres hænder. På den måde udvikler børnene egenskaber, som de tager med videre i deres arbejdsliv. Jobs i omsorgsbranchen passer bedst til kvinder, da de har beskæftiget sig med omsorg, siden de kunne gå rundt med en dukkevogn. Mænd vil være mere bekendte med byggebranchen, hvor maskinerne ligner dem, de fik i gave som barn af deres forældre.

Ved at vi italesætter kønnet socialisering, gør vi hinanden opmærksomme på, at når vi taler om såkaldte 'mandefag' eller 'kvindefag' handler det i langt højere grad om vores forventninger til køn frem for det enkelte individs evne til at varetage et job.

